

טבול יום פרק שנים עשר זכרים

קב

עין משפט
גד מצודה

לא א מתיי פ"ט ס"ח
מחמת נדחת ס"ב
לב ב מתיי ט"ט ס"ח
ומת דקדוק רואה
[מסדרין ל:]
ז"ל וצ"מ לזכרים ז"ל

אהרן קדוה הוא ואין קדוה רואה את הנעשים - פלוגתא היא
במסכת נעשים פ"ב (מ"ה) דמתן כל הנעשים אדם רואה חוץ
מעבדי עמלו ר"מ אומר אף לא נעבי קדויו טו' ונאח ברייתא דהבא
כרבי מאיר וטעמא דרבי מאיר כדמפרש בחדר דיני ממשות' מקיש

ואין זר רואה את הנעשים - (ויקרא יג) והוצא אל אהרן וגו'
ואין קדוה רואה את הנעשים - כדתיא בפי' אהרן (דף ל"ד) כל ריב
וכל נע מה ריבים שלא בקדוים אף נעשים שלא בקדוים:
סיפא אלישבע יסירם - ביום שהוקם המזבח קאי בסדר עולם:
כנס פגן - אלעזר: בן כנס - פנחס תורה אור

מחזו מלחמה כדאשכחן במדין ורואה
ואת פנחס בן אלעזר הכהן ללכא
והוא המדבר אל העם שמת ישראל
האם קדוים היום למלחמה על
לויים? - אפי' - נחקן: כפגלי -
אם משה כהן היה: **נאמר בו נעשים** -
סימן מה של חזון היה שם, פעמים
הבאה, פעמים נזפה, פעמים קלה
וגידון כגון (שמואל א כ) 'ויהר אף
שאלו כתיב בתריה 'בן נעוה המרדות'
ויהר אף אליהו (איוז לב) לא רבים
ימתו (ט"ז) ויהר אף יעקב ברמל
המתח אלהים (בראשית ל) יעקב נזפה
הוא: **סלף אהרן אפי' -** שהיה ראוי
להיות לוי ידעתי כי דבר ידבר הוא
ותשם זכה לכהונה: **לא נפקהו פשה**
ולא פסקו לו כהונה משולם: **ויש**
אופרים - לא פסקה כהונה אלא
מכיון אכל הוא כל ימיו כהן היה
(וי' ד) **לחם כהן אומרים** - בניו יקראו
על שבת סלוי - אכל הוא כהן: **ובני**
סיפא יח' לדורות סוף דכתיב - לאחר
זמן נכתב כשהיו מייחסים את הכהונה
ואת הלוי והלוי נקט בניו יקראו דלא
היה ליה למימר 'משה יקרא על שבטם'
הלוי 'שקרי' **לא יע' קיים** ואין לו תומר
אלא על הכהנים: פטרוי: הכהן על
לחיו: ספקיו לו פנים - והיינו ונלכח
לקראתו לפי גדולתו הטון לקראתו:
סעו בו פניו - היינו ונלכח לקראתו
למלחמה ולדבר צוות: **ואילו נדירים**
לא קאמר ליה וירדה אלי השמות לישמות
לחזרו וגו' ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו': **ויצו לפניו**
אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: **שפני שפול**
דלפני בניו - **לא קאמר** ומיהו הלום
מלכות עולמית הוא וכשפסקו לו
לשאלו מלכות עולמית פסקו לו **אכל**
הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: **קדרי יוקרי'**
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו
ואס אסורים בוקים נבאתו לבס גורם
לבס להיות אסורים בוקים יגוילכו
בחדלו שני: **כל זכר** - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: **אם לא כינס**
להתייר לאכל מחלק חביריו אס יומתהו
עממם אכל הוא לא יחלוק: **לחלוק** -
ליטול חלק כאחד הכשרים: **כל זכר** -
יגוי' כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואין זר רואה את הנעשים, ואת אהרן הסגירה
אהרן קדוה הוא ואין קדוה רואה את
הנעשים אלא כבוד גדול חלק לה הקב"ה
למרים [6] אותה שעה. אני בהן ואני מסגירה
אני חולמה ואני פוסרה קתני מידת משה
זר ואין זר רואה את הנעשים אמר רב נתמן
בר יצחק שאני מראות נעשים דאהרן ובניו
כתובין בפרשה **מחבני** **אחש שמחות**
היתה אלישבע יודיה על בנות ישראל
נ' יבמה - מלך אישה - כהן גדול - בנה - סגן - בן
בנה - משהו מלחמה, ואזיה נשיא - שבט
ואבילה על שני בניו קתני מידת וכתב - מלך
בן קחה אומר - כל חרון אף שבתורה נאמר בו רישם וזה לא נאמר בו
רישם ר"ש בן יודי אומר אף זה נאמר בו רישם שנאמר 'הלא אהרן
אוהך הלוי, והלא כהן הוא' [7] הכי קאמר - אני אמרתי אתה כהן והוא לוי
עבשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמם אומרים לא נתכהו משה אלא שבעת
ימי המלואים בלבד ויש אומרים לא פסקה כהונה אלא מזרעו של משה
שנאמר 'ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי' ואומר 'משה
ואהרן בבחניו ושמואל בקוראי שמו' מאי ואומר - וכי תימא [7] לדורות הוא
דכתיב, ואומר 'משה ואהרן בבחניו', וכל חרון אף שבתורה נאמר בו
רישם ר"ל ספרו ויצא, ומי אמר ר"ל הכי וכתוב 'ונצבת לקראתו על
שפת היאור' ואמר ר"ל [8] מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע
הוא והעניו פניו בו' אפי' 'א"ד' ינאי לעולם תהא אימת מלכות עליך
ידכתיב 'וירדו כל עבדיך אלה אלי' ואילו לדריה לא קאמר ליה רבי יוחנן
יאמר מהכא 'ויד ה' היתה אל אליהו וישנם מחניו חרץ לפני אחאב. אמר רב
לא קאמר ליה וירדה אלי השמות לישמות
לחזרו וגו' ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו': **ויצו לפניו**
אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: **שפני שפול**
דלפני בניו - **לא קאמר** ומיהו הלום
מלכות עולמית הוא וכשפסקו לו
לשאלו מלכות עולמית פסקו לו **אכל**
הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: **קדרי יוקרי'**
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו
ואס אסורים בוקים נבאתו לבס גורם
לבס להיות אסורים בוקים יגוילכו
בחדלו שני: **כל זכר** - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: **אם לא כינס**
להתייר לאכל מחלק חביריו אס יומתהו
עממם אכל הוא לא יחלוק: **לחלוק** -
ליטול חלק כאחד הכשרים: **כל זכר** -
יגוי' כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

עין רש"י מה שפסק
על רש"י כחמטא סגור
דכתיב
ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

שפיטה מקבצת
[6] למרים באותה שעה
אמר אני: [7] ישראל
ואכל אורח - יבפת:
[8] תהא אלא חיק ליה
אני אסרה: [9] וכתב
וחזק לדורות: [10] ר"ל
אמר ל' תיבנה בעשה:
אמר כיון רואי:
דלא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא

ואפי' דמסקתא הכי והוא
דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו וגו':
ויצו לפניו אמא - אחאב רוכב והוא רץ לפניו
שהיה אחאב יחידו ולאו אורח ארעא:
מי אנכי - דוד אמרה: שפני שפול דלפני בניו
לא קאמר ומיהו הלום מלכות עולמית הוא
וכשפסקו לו לשאלו מלכות עולמית פסקו לו
אכל הוא גרס לעצמו שפנאל הימש: קדרי יוקרי'
אלפניו - דלמא אס הגים טי' ויבדלו ואס אסורים
בוקים נבאתו לבס גורם לבס להיות אסורים
בוקים יגוילכו בחדלו שני: כל זכר - קתו' במתנה
כתיב בלו את אהרן: אם לא כינס להתייר לאכל
מחלק חביריו אס יומתהו עממם אכל הוא לא יחלוק:
לחלוק - ליטול חלק כאחד הכשרים: כל זכר - יגוי'
כחמטא כתיב דהל' - כחמטא